

(Lillelund) og det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen), kan jeg fatte mig meget kort. Jeg kan saaledes helt slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Aars udtalte om det sidste Stykke i det foreliggende Lovforslag om offentlige Auktioner, der begynder saaledes: „For Auktioner, afholdte af Foreninger for Medlemmer, gælder samme Regler som for offentlige Auktioner“. Jeg er ganske enig i den Betragtning, det ærede Medlem fra Aars fremsatte om dette Forhold. Jeg tror som han, at det er langt heldigere at ændre Auktionslovens Bestemmelser om offentlige Auktioner paa en tidssvarende Maade end at forbyde de bedre Former for Auktion, som er indførte dels af Landboforeninger, dels af andre Foreninger. Paa de jyske Landboforeningers Delegeretmøde i 1911 blev der ført en Forhandling om den Sag, og en fremtrædende Repræsentant for Handelsstanden, der var til Stede ved den Lejlighed, Grosserer Baune, gjorde opmærksom paa, at Omsætningen ved Auktioner er en god Form for Handel og en Form, der i Udlandet bruges særdeles meget. Han oplyste, at i Verdensbyer som Paris, London og Hamborg og andre Steder er det umaadelige Mængder af Fødemidler, der omsættes ved Auktion. Men Forholdet er ganske vist ved disse Auktioner det, at Betalingen er kontant, hvilket netop er et stort Gode ved disse Auktioner. Han fremhævede ogsaa stærkt, at vor Auktionslovgivning er gammel og i det hele er forældet, og Handelsstanden har for længe siden gjort opmærksom derpaa og krævet at faa disse Forhold ændret. Byerhvervenes Organisationer henvendte sig saaledes i 1903 til Ministeriet med Anmodning om at foreslaa Ændringer i vor Auktionslovgivning. Han gjorde ogsaa opmærksom paa det urimelige Forhold, der hersker med Hensyn til Afgifterne. Det er i de fleste Tilfælde 12 eller 12½ pCt., der skal betales i Afgift, og som bliver betalt. Men i visse Tilfælde slipper man meget billigere, han nævnte saaledes, at naar der sælges to Malerier, siger man, at det er en gros Salg, selv om det ene er værdifuldt og det andet kun nogle faa Øre værd, og saa slipper man med 2 pCt. i Afgift eller med en meget mindre Afgift. Et af de Kray, han gjorde gældende, var, at Auktionsvæsenet burde skilles fra Retsbetjentstillingen, saaledes som det f. Eks. er Tilfældet i Sverige, hvor en særlig Mand er autoriseret til at holde Auktioner, og der betales derfor

kun 2 pCt. til Statskassen. Jeg mener, som sagt, at det var meget heldigere, om Ministeriet havde sin Opmærksomhed henvendt paa at faa den forældede Auktionslov ændret end at søge at lovgive paa den Maade, at man forbyder eller udelukker de bedre Former for Auktion, der er indførte af Landboforeningerne og andre Foreninger. Det var i Udvalget i Fjor, hvor jeg havde den Ære at være Medlem, kun det radikale Mindretal, der stillede Forslag om den Ændring, der her er bragt i Forslag, den fik ikke Tilslutning fra de andre Partier, saa jeg haaber, at den ikke skal blive Lov.

Om selve det store Retsplejelovforslag, der er fremsat, skal jeg kun udtale, at efter min Mening vil det vise sig praktisk uørgeligt — saaledes som her foreslaas — at nedlægge 60 Retskredse. Jeg tror ikke, det er muligt at byde store Dele af Befolkningen betydeligt forøgede Vanskeligheder, Ulemper og Bekostninger, naar der skal frem til deres Retskontorer og Tingsteder. Det er at bryde en Tradition, der har maaske flere Aarhundreders Hævd. Bybefolkningen mærker naturligvis ikke noget til disse Ulemper, men saa er det saa meget værre for Landboerne. Det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen) nævnte nogle Eksempler i saa Henseende, og de vil kunne suppleres med mangfoldige. Det er saaledes for min Valgkreds foreslaaet, at Læsø Birk skal ophæves og lægges ind under Frederikshavn. Dette vil være til stor Ulempe for Beboerne paa Læsø, eftersom de har et ofte meget vanskeligt Farvand at befare. De føler det som en stor Behagelighed, at de har deres Retsbetjent paa Øen, og de ser nødigt, at de med deres Retssager i enhver Henseende skal være henviste til at søge til Frederikshavn. Det er ogsaa foreslaaet, at Nibe Købstad og Hornum Herred samt Aalborg Birk og Fleskum Herred skal være een Jurisdiktion. Der rejser det Spørgsmaal sig straks: Skal Sædet være i Nibe eller i Aalborg? Det vil møde stor Modstand at flytte Kontoret fra Nibe, hvor det har været i lange Tider. Det er ogsaa sikkert, at det vil blive til stor Ulempe for Beboerne, der vil faa mange Mil at rejse for at komme til deres Retskontorer. Hvis man vil ansætte en Fuldmægtig det ene af Stederne med nogen selvstændig Myndighed, er det et Spørgsmaal, om det saa bliver saa meget dyrere at beholde de nuværende Kontorer. Det vil i øvrigt nok gaa med denne store Reform, som det saa ofte gaar med Gen-